

Vítajte v 21. školskom roku v BellAmos!

Paul Thurlby

Časopis Zvonček TABA 2016/2017. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovvej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktor: Matej Imriš, zástupca šéfredaktora: Ema Dawelbeitová, redaktori: Lucia Spišáková, Lara Adamčíková, Sandra Pareničková, Pavla Mia Lechanová, Míriam Mičková, Sabina Pustayová, Tea Šlichtíková, Rebeka Dorková, Matej Remenár, Daniel Droppa, Karin Macaláková, Daniel Donko, Marek Alex Képeš. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk.

Zvonček 1

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov
3. miesto v regionálnej súťaži školských časopisov základných škôl

Číslo 1/ročník 15

september 2016

Cena: 1€

Kalendárium ŽIACI

V septembri a v októbri majú narodeniny

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4 – 7	Naši prváčikovia
Str. 8	Trabantzraz
Str. 9	Športujem, športuješ, športujeme...
Str. 10 – 14	Cestopis z Peru
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16	English Page
Str. 17	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

V septembri a v októbri majú meniny

Lukáš Hromada	7. S
Kristián Fúčela	8. S
Sabina Pustayová	5. S
Šimon Miazdra	2. S
Šimon Mat'ovčík	3. SA
Šimon Filo	4. S
Šimon Klčo	4. S

ŮCITELIA

V septembri a v októbri majú narodeniny

Mária Mažáriová
Šárka Zubercová
Renáta Špiriaková

V septembri a v októbri majú meniny

Mária Debnárová
Mária Mažáriová
Viera Mitířová

Foto na titálke

Slávnostný začiatok školského
roka 2016/2017.

Samuel Vrzal	1. S
Maxim Lechan	2. S
Michaela Lukáčová	2. S
Peter Grendár	2. S
Radek Belan	2. S
Samuel Šamalík	3. S
Paulína Hamžíková	3. SA
Mia Dobáková	4. S
Zuzana Moricová	4. S
Pavla Mia Lechanová	5. S
Sabina Pustayová	5. S
Ronald Adrián Šesták	6. S
Matúš Bohuslav Šlichtík	7. S
Tomáš Feldsam	7. S
Karin Macaláková	7. S
Nikolas Lencsés	7. S
Jakub Horváth	7. SA
Daniel Nosek	7. SA
Ivan Blaho	7. SA
Martin Hut'ka	7. SA
Kristián Fúčela	8. S

V septembri a v októbri majú meniny

Rebeka Vyletelová	4. S
Rebeka Dorková	7. S
Alica Andrášiková	1. SA
Alica Filová	2. S
Miriám Mičková	5. S
Matúš Fiolek	3. S
Matúš Miazdra	4. S
Matúš Bohuslav Šlichtík	7. S
Matúš Richter	8. S
Michal Mitíř	3. SA
Michal Rado	7. SA
Michaela Lukáčová	2. S
Michaela Gallová	3. S
Stela Malková	4. S
Viera Šamalíková	1. SA
Lukáš Tonhajzer	1. S
Lukáš Kadlčík	2. S
Lukáš Veselovský	2. S

Prečo BellAmos?

Nášho syna som sa rozhodol dať do školy BellAmos ešte predtým ako sa narodil. (takmer ☺)

Prvýkrát som sa zoznámil s touto školou asi pred desiatimi rokmi, keď som bol ponúknutý služby svojej spoločnosti škole. Dodnes si pamätám na dobrú náladu, ktorá v riaditeľni bola. Uplynuli asi tri až štyri roky a zrealizovali sme prvé práce, pri ktorých som vždy strávil niekoľko dní v priestoroch školy.

Nebolo možné si nevšimnúť úpravu a výzdobu v triedach, chodbách... (Ak čítaš rád, postupuj do knižnice Janka Hraška... ak nie, aj tak postupuj do knižnice Janka Hraška – či je to presne autentické neviem, ale pamätať si to budem dlho.) Nakofko som navštívil aj iné školy, napríklad aj štátne, ktoré dostanú na jedného žiaka z našich daní viacej peňazí, v tom momente som si spomenul na známe „Za menej peňazí viacej muziky!“ (na účet úpravy školy).

Nakoniec... a v prvom rade, to, čo z tejto školy robí BellAmos, sú učitelia (aj riaditelia, aby sme na nikoho nezabudli...). Byť učiteľ je poslanie. A ak toto poslanie berie učiteľ s entuziazmom, je to najviac. A takých je v BellAmose kopec, či celá zborovňa. Niekomu sa stane koníček povolaním a niekomu povolanie koníčkom – výsledok je totožný. Takto vnímam za tie roky učiteľov z BellAmosu.

Tak kde inde by mal chodiť môj syn do školy?

Ing. Roman Vrzal, ocinko nášho prváčika Samka z 1. S

(Foto: archív rodiny Ing. R. Vrzala)

Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli k tomu, aby školský rok 2016/2017 mohol začať vo vynovených priestoroch - Zuzka Machavová a Stanka Jesenská, Janko Frnda, Dušan Baran, Pavel, Jaško a Štěpán Herbrychovci, Janko Machava, p. Roman Vrzal, Ľubko Kováč, Juraj Kráľovič.

Ďakujeme aj pánovi Jozefovi Turekovi, ktorý našej dielni daroval palety, z ktorých sa naše deti pokúsia vyrobiť nábytok...

Predstavujeme víťazov Jesennej atletickej ligy (BIGBAO)

Najmladšie žiačky

Stelka Malková
Markétka Franeková
Letinka Volentierová

Mladšie žiačky

Lili Kováčová
Lara Adamčíková
Tea Šlichtíková

Staršie žiačky

Kajka Macaláková
Oli Macíková
Aďka Benešová

Najmladší žiaci

Tobi Jankulár
Dávidko Hládek
Danko Lepot

Mladší žiaci

Lukáš Hromada
Samko Sakál
Danko Šamalík

Starší žiaci

Aďo Pacera
Majo Haliena
Marek Képeš

Trieda kráľa Abecedára Triedna učiteľka: Mgr. Ivona Guráňová

Dáriuš Baran

Najviac sa mi páči hranie na muchy a matematika. Naučil som sa pekne kresliť.

DAR KO

Lukáš Tonhajzer

Emka Kamiénová

Páči sa mi kreslenie. Naučila som sa básničky a pesničky.

EM KA

Matej Zvoda

Lara Nemcová

Páči sa mi učenie a celkovo všetko. Naučila som sa už veľa dobrých vecí.

LAR KA

Nina Záborská

Najviac sa mi páči, keď chodíme von a naučil som sa určovať hodiny.

LUKÁŠ KO

Páči sa mi všetko, ale najradšej mám matematiku. Už viem počítať do 20.

MAŤ KO

Páči sa mi kreslenie. A naučila som sa básničky a pesničky.

NINKA

Milí bellamosáci,

pozdravujem vás aj na začiatku školského roku a chcela by som vám popriať veľa úspechov do ďalšieho levelu našej školičky. Prázdniny nám uleteli ako voda a my môžeme vykročiť nielen smerom k povinnostiam, ale najmä v ústrety pekným chvíľam s kamarátmi. Začiatok niečoho nového sa spája niekomu možno s novými predsavzatiami alebo prísľubmi k lepšiemu výkonu. A tak nám z toho vychádza, že predsavzatie si môžeme dovoliť minimálne dvakrát do roka - začiatok kalendárneho, ale aj školského roku. Prajeme si všetci, aby nám plány tento rok vyšli a na konci sme mohli pocítiť radosť z úspechu a výhry nad sebou samým. Veľa žiakov prichádza s vetou: Tento rok sa budem snažiť viac. Niektorí rodičia zase prichádzajú s nádejou, že tento rok ich ratolesťi podajú čo najlepší výkon. Čo všetko je potrebné k tomu urobiť? Ako ísť na to? Ako dosiahnuť dobrú známku, úspešne písať písomky a učiť sa rýchlo? Vtedy sa povzbudzujeme a hovoríme si, že učenie nemusí byť len mučenie ☺. Nič však nepríde len tak a vždy treba pre to niečo urobiť. Myslím, že na začiatku sa cení aj samotná myšlienka a snaha o zlepšenie ☺. Uvedomenie si, že máme na lepší výkon alebo vieme, že dokážeme byť úspešnejší. Neskôr je dôležité dodržať slovo a vytrvalosť. Nie je dôležitá už len myšlienka, ale aj činy a snaha. Niekedy nám to pôjde ľahšie, inokedy ťažšie... Musíme však zotrvať a výsledok sa dostaví. Spolu nám to ide ľahšie. Takže ďalším krokom by mohla byť pomoc od niekoho iného. Nešetriť otázkami na učiteľov, spolužiakov alebo rodičov. Ako sa hovorí: Kto sa málo pýta, ten málo vie. Takže nebať sa zapojiť do procesu učenia niekoho, o kom si myslíte, že by vám mohol pomôcť. Sme tu vždy pri vás a spoločne si nájdeme spôsob, ako vylepšiť známku, dovysvetľovať učivo alebo pomôcť s domácimi úlohami. Niekedy môže pomôcť aj správna motivácia. Dávajme si nielen úlohy, ale aj malé odmeny. Rada pre nás dospelákov: Chváľme naše deti! Všimajme si aj malé úspechy a povzbudzujme ich úsilie. Dodávame im tým istotu, pocit úspechu a to posúva ďalej. Každý z nás sa cíti príjemne, keď vieme, že naša práca má zmysel a cenia si ju aj iní ľudia.

Na záver už len jedna veta: **Každý z nás je v niečom najlepší!** Dôležité je nájsť si správny smer a kráčať za ním. Aj v tomto duchu nám môže začať nový školský rok a verím, že v ňom budeme zažívať veľa úspechov a radosť zo svojich výkonov.

Vaša špeciálna pedagogička Mgr. Darina Mojšová

(Foto: Karin Macaláková, 7. S)

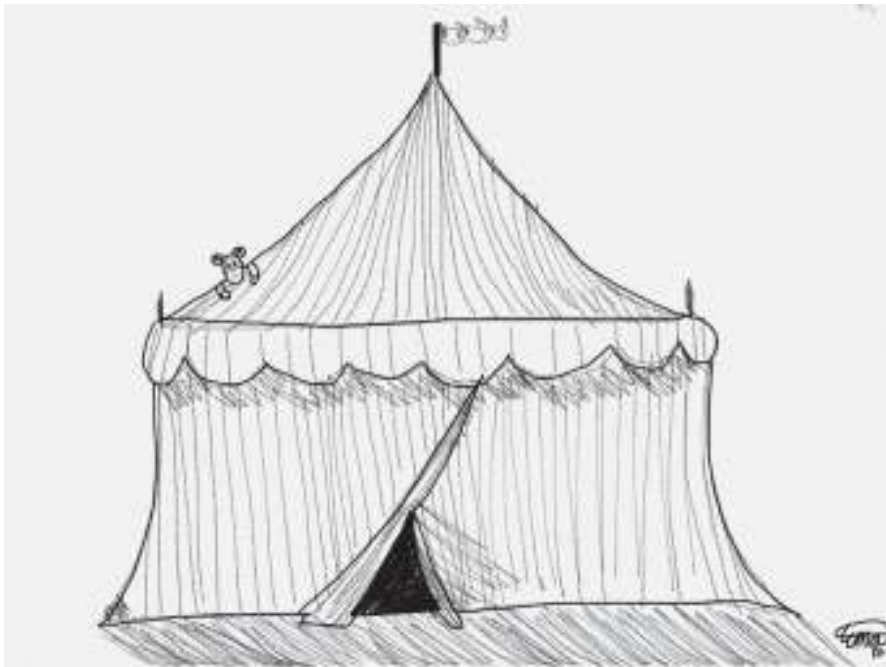
Hi, so it's school AGAIN!!! and I have an english page for you, but this year I found a great book about words and how they were made, it's better than what it sounds like. Trust me... This month I picked the word...

Circus

The word circus has a very interesting history. Circus is a latin word that means ring or circle. There is a famous ancient place in Rome called Circus Maximus. It is very close to a Circus, it was a kind of stadium that had seats all around. The Roman citizens gathered there to watch races, games and violent fights with blood. The modern circus was invented in the 19th century. It was a show with animals and people travelling all around the world doing acts under a large tent called a Big Top. It was popular in the United States and Britain in the 1830's. The circuses didn't change much from then they still do the exact same things, but they have clowns. Their purpose is to make people laugh but sometimes it doesn't work that much and they make little kids cry. The word circus is used to describe someone or a place being noisy and messy. We also use the words to clown around, that is to be funny and crazy, just like a clown. It is often used when you are supposed to be serious and you are clowning around and just having fun. The greatest circus in the 1800's was American and called P. T. Barnum's Greatest show on Earth. It had many new and interesting acts. The most popular animal in that circus was a very big even huge elephant called Jumbo. From that elephant anything big is called jumbo like a jumbo drink or jumbo box.

We kind of have a Circus in school too. Arcobats in gym, animals on biology, clowns in our paintings on art ... So even if we have school we should have a little FUN!!!

Ema Dawelbeitová, 7. S

Patrik Johanides

Páči sa mi, keď čítame zo Šlabikára. Naučil som sa robiť krúžky.

PAŤKO

Zuzana Havlínová

Všetko sa mi páči. ale najviac to, že tu mám krstnú. Naučila som sa hrať hru klokany.

ZUZIČKA

Samuel Vrzal

Najviac sa mi páči, keď sa všetci spolu hráme. Naučil som sa kresliť.

SAMKO VIVI

Vivien Nepelová

Najviac sa mi páči, keď sa všetci spolu hráme a učíme.

Trieda kráľa Abecedára

1. S

Trieda víly Abecedy
Triedna učiteľka: Mgr. Zuzana Dejčíková

Alex Jankulár

Páči sa mi, že sa môžem hrať s mojím bratom. Naučil som sa už pekne kresliť.

ALEX J

Jakub Jadlovský

Páči sa mi učenie. Učím sa rátať do 100.

KUBKO

Alex Koleštík

Páči sa mi naša trieda. Naučil som sa písať čiarčky.

ALEX K

Max Pelikán

Páči sa mi naša trieda. Naučil som sa písať čiarčky.

MAXIK

Alica Andrášiková

Páči sa mi škola a kamaráti. Naučila som sa písať čiarčky.

ALICKA

Oľga Paulína Fabiánová

V škole sa mi najviac páči 4. trieda, lebo má pekné hračky.

OLIVKA

Sladká matematika
or matika bellamosákov

Čaute, čaute!

Začal nový školský rok a my pokračujeme v Sladkej matematike. Po prázdninách si naše mozogky oddýchli, a tak ich poďme naštartovať. Je úplne jasné, že úspešní riešitelia budú sladko odmenení a ich mená budú zverejnené v nasledujúcom čísle časopisu Zvonček.

Zadanie príkladu:

Ktoré číslo by ste doplnili namiesto otáznika?

8	81	6
10	?	8
14	87	12

Keďže sme v prvom čísle, dáme ešte možnosť výberu správnej odpovede:

- A: 41
- B: 92
- C: 63
- D: 125
- E: 83
- F: 97

Odpoveď na príklad, napísanú na lístočku aj so svojím menom, odovzdaj pani učiteľke matematiky, Majke Debnárovej, kdekoľvek ju stretneš
do 19. októbra 2016.

Cestopis z Peru

14

Pobavilo nás, že v budovách ukrývajúcich svetové historické dedičstvo si môžete kúpiť veľké McManu (McDonalds) a grilované krídelká (KFC). Žasli sme aj nad stavbami v pevnosti Sacsayhuamán, ktorú tvoria obrovské, pravidelne opracované balvany a vedci dodnes nevedia, ako to mohli Inkovia dokázať a urobiť z nich hradbu, ktorá odolala času.

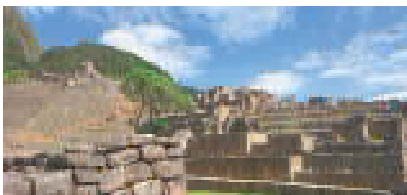
Obrázok 14 – Pevnosť Sacsayhuamán – záhada pre vedcov aj v súčasnosti

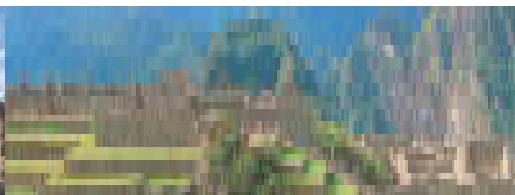
Obrázok 15 – Machu Picchu, v pozadí Huayna Piccu, známa aj ako „Inka Face“

Na 6. deň nášho pobytu v Peru som sa tešil asi najviac. V tento deň sme išli na **Machu Picchu**, ktoré je známe aj ako záhadné Stratené mesto Inkov. Bolo objavené začiatkom 20. storočia havajským rodákom Hiramom Binghamom uprostred hory Urubamba v nadmorskej výške viac ako 2400 m. Názov pochádza z kečuánštiny a v preklade znamená Starý vrch. Táto pamiatka sa považuje za jeden z novodobých divov sveta a zároveň bola v roku 2016 vyhlásená za najkrajšie miesto na Zemi. Výstup začína v dedinke Aguas Calientes, do ktorej sa dá dostať iba vlakom z Cusca, pričom táto cesta trvá takmer 3 hodiny. Preto náš deň začal veľmi skoro a do vlaku sme nastupovali ešte za tmy, bolo nám veľmi zima, lebo rána v Andách sú veľmi mrazivé. Sprievodca (Nilo), ktorý cestoval s nami, nám porozprával veľa podrobností o Machu Picchu, keďže históriu Inkov učil na univerzite v Cusco a sám bol polovičný Inka. Z Aguas Calientessa pokračuje prudkými serpentínami autobusom až ku vstupnej bráne. Peruánci si túto pamiatku veľmi vážia a strážia a denne ju dovoľia navštíviť 5000 turistom, preto sa musia lístky kúpiť niekoľko mesiacov vopred. Machu Picchu je aj meno pohoria, ktoré pripomína tvár ležiaceho človeka a nazýva sa aj Inka face. Stratené mesto je rozdelené na obydliá, kde sme videli dom panovníka mesta, vrátane jeho toaliet, obydlie poddaných a cintorín Inkov a poľnohospodársku časť s terasovitými záhradami s funkčnými zavlažovacími kanálmi, kde dnes žijú lamy. Prečo mesto Inkovia postavili, nikto nevie. Historici sa dohadujú, že chceli byť bližšie k svojmu božstvu – Slnku. V každom prípade má Machu Picchu neopakovateľnú silu a atmosféru a zapôsobí na každého človeka. Dúfam, že sa tam ešte niekedy vrátim.

text + foto **Jakub Dávid Šutovský, 8. S**

Obrázok 16 – Machu Piccu – stratené mesto Inkov

Obrázok 17 – Obydlie panovníka Machu Piccu sa nachádzalo na najvyššom bode mesta, aby bol čo najbližšie k slnku

7

Naši prváčikovia

Tamara Beňová

Páči sa mi naša trieda a to, že viem už písať čiarčky.

TAMI

Viera Šamalíková

Páčia sa mi moji kamaráti. Naučila som sa čiarčky a pekne kresliť.

VIERKA

Zara Dobáková

Páči sa mi vyfarbovanie na hodine. Naučila som sa písať čiarčky.

ZARKA

Autor fotografií: **Matej Imriš, 8. S**
Spracovanie fotografií: **Matej Imriš, Mrtin Ramšík, 8. S**

Prvé školské dobrodružstvo, a hneď jedno z najťažších a najdôležitejších. Krajina kráľu, ktorý každému ponúka písmenká... Krajina jemnej víly Abecedy, ktorá sprevádza prváčika tajomnou krajinou Abecedeland. Abecedeland – krajina plná písmeniek, kde môžu deti prežívať nové a nové dobrodružstvá. Môžu čítať.

Trabantzraz

Cez víkend 24. 6. – 26. 6. 2016 sa konal 15. ročník celoslovenského Trabantzrazu (pozvanie prijali aj poľské či české trabanty, celkovo asi 80), ktorý organizuje p. Miroslav Farkaš (pracuje v továrni Kia, ale je nadšeným trabantistom). Samostatný zraz bol na námestí SNP, neskôr sa presunuli do Jasenskej doliny.

Súčasťou zrazu bola aj verejná zbierka „Ďatelinka pre Danielka“ na špeciálnu trojkolku pre moju potrebu (česky nazývanú „lehokolo“) vyrábanú v Uherskom Brode. Každý kto prispel, si na panel prilepil ďatelinku a podpísal sa. Myslím, že je ich tam okolo 200. Vyzbieralo sa dostačujúcich 1800 eur (trojkolka s príslušenstvom stojí okolo 55 000 Kč). Zbierku podporili aj p. viceprimátor I. Žigo a p. poslanec Hudec a martinskí hokejisti, ale hlavne ľudia s dobrým srdcom. Ďakujem.

Danielko Droppa, 7. S

Moje leto

Na začiatku prázdnin sme sa vybrali po trojkolku do Uherského Brodu. Boli sme sa previezť po Miškech – dedinke, kde som opäť zostal na prázdniny. Išli sme sa sa pozrieť do Piešťan, na hrad Beckov a do Trenčianskych Teplíc. V Liptovskom Jáne sme sa prešli po bani na zlato a navštívili Múzeum miniatúr zaujímavostí Slovenska, (niektoré som spoznal) ktoré tvorí jeden jediný človek v priebehu asi 20 rokov/týp na výlet/. Inak sme si napríklad urobili guláš v Andiciach, bol som v dennom tábore v Gaderskej doline. V septembri sme sa boli previezť autom a potom lanovkou na Malinô Brdo pri Ružomberku. Na dovolenke sme boli v Znojme. Tam som došiel k Znojemskej priehrade, čo je asi 12 km tam aj späť od obce Nový Šaldorf, v ktorej sme bývali. Odskočili sme si aj do Rakúska (do mesta Retz a na hrad Hardegg) a navštívili sme zámok Vranov nad Dyjí. Prázdniny s trojkolkou sa mi páčili, aj keď na dlhších trasách sa už nesústredím, takže termín prekonania kopca v Sklabíni je ešte vo hviezdach, ale redaktori z TV Turiec sa tešia už teraz. ☺ *Danielko Droppa a mamina Janka*

Danielko na vytúženej trojkolke

Obrázok 11 – Mačací park v Miraflores

Obrázok 12 – Múzeum koky v Cusco

Ďalšie dni nášho pobytu sme strávili v Andách. Bývali sme v starobylom meste **Cusco**, ktoré bolo v čase panovania inkských kráľov centrom Peru. V kečuánštine znamená Cusco pupok sveta. Mesto je postavené tak, že pri pohľade z lietadla má tvar pumy, na bruchu ktorej bol postavený chrám Qorikancha, rieka Tullumayo reprezentovala chrbát a vrch Sacsayhuamán hlavu. Qorikancha zasvätený najvyššiemu bohu Inkov bol vraj z čistého zlata a drahých kameňov. Dnes z neho však môžeme vidieť iba základné kamene, pretože zlato vyplienili španielski dobyvatelia a na kamenných základoch postavili prvý dominikánsky kláštor v Cusco. V celom meste je krásne vidieť, ako sa mieša inkská kultúra s kresťanstvom, ktoré tam doniesli španielski dobyvatelia. Cusco sa nachádza vo výške 4000 m. n. m. a väčšinu turistov tu postihne výšková choroba. Je to preto, lebo v tejto nadmorskej výške sa vo vzduchu nachádza menej kyslíka. Mozog sa cíti byť ohrozený nedostatkom kyslíka, a preto neváha obetovať obličky, aby zachránil sám seba a srdce. Dokonca aj zdraví ľudia majú problémy s dýchaním, búši im srdce a bolí ich hlava. Prastarý liek Inkov na tieto problémy z vysokej nadmorskej výšky je rastlina koka. Hneď na letisku nás vítali miskou koky a čaj z lístkov koky patrí k základnej ponuke každého hotela a reštaurácie v meste. Kým pre mnohých z nás je koka synonymom nebezpečnej drogy kokaínu, pre miestnych obyvateľov je to posvätná rastlina, dar od bohov. Ako to s kokou vlastne je, prezradí Múzeum koky, jediné svojho druhu v Peru a jedno z dvoch na svete. Nachádza sa v pohodovej štvrti umelcov San Blas plnej kľukatých užučkých uličiek. Aj my sme mali všetky bežné príznaky nedostatku kyslíka. Mňa bolela hlava a bolo mi zle. Keď som vyšiel po schodoch, tak som dychčal ako keby som bežal maratón a srdce mi bilo ako splašenému zajacovi. Podľa pokynov sme preto celý deň po prilete oddychovali a popíjali kokový čaj, aby sme si zvykli na zmenu prostredia a zmiernili prejavy výškovej choroby. Načerpali sme tak sily na prehliadku srdca mesta, námestia Plaza de Armas. Nachádzajú sa tu dva kostoly, katedrála a jezuitský kostol. Zaujímavejšia je bezkonkurenčne katedrála. Ukrýva denník španielsko-inkského kronikára, vďaka ktorému si dokážeme predstaviť, ako vyzeral život pôvodných obyvateľov dnešného Peru.

Obrázok 13 – Plaza de Armas v Cusco

Obrázok 8 – Pohľad na Miraflores a Larcomar

Obrázok 9 – MATE – múzeum fotografie v Barranco

Okrem Larcomaru je v Mirafloresaj peruánske obchodné centrum Inka Plaza, kde sa dajú kúpiť všetky veci typické pre Peru.

Barranco je umelecká štvrť s honosnými budovami, kde veľa pouličných umelcov – maliarov či šperkárov, predváža svoje umenie priamo na ulici. V Lime sa nachádza najviac múzeí na svete a veľa z nich je práve v Barranco, napr. múzeum zlata, kávy, čokolády, rôznych umeleckých smerov alebo vojenskej a leteckej múzeum. My sme navštívili múzeum neokoloniálneho umenia, fotografie a moderného umenia. Neokoloniálny umelecký štýl je typický pre Južnú Ameriku a keďže ho priniesli kňazi, väčšinou tam nájdete vyzdobené kostoly. Obrazy v tomto štýle sú vlastne zlatom vyzdobené až prezdobené kópie starých majstrov, ako bol Leonardo Da Vinci a Michelangelo. V múzeu fotografie vystavovali fotografie Maria Testina, ktorý bol dvorný fotograf princeznej z Walesu (Diana) a tiež rád fotil aj mnohé ďalšie celebrity.

Obrázok 10 – Fotografie z výstavy Maria Testina

Z múzea moderného umenia som mal rozporuplné pocity. Niektoré obrazy boli nádherné a úžasné, komiksom som nerozumel, lebo boli po španielsky a bolo tam veľa umenia s nevhodnou tematikou. Barranco a Miraflores sa nachádzajú pri pobreží Tichého oceánu, kde sú svetoznáme surferské pláže a školy. Voda bola veľmi studená (kvôli Humboldtovmu prúdu aj ročnému obdobiu), a tak jediný človek, ktorý si išiel zaplávať, bol môj brat. Ja som to nechcel riskovať. Pre nás bol ešte veľmi zaujímavý mačací park, kde sa chodia ľudia upokojiť tak, že hladkajú mačky. Hoci sme neboli v strese, neodolali sme.

Športujem, športuješ, športujeme...

Chcete vedieť, ktože je taký športuchtivý? Deti z Triedy Malého princa. Trénujú futbal, karate, gymnastiku, vodné pólo, plávanie, lyžovanie, tenis, tance či bicyklovanie. A práve v poslednom športe sa zadarilo Šimonkovi Klčovi. Spolu s tatinom vytvorili štafetu na Martinskom duatlone. Šimo vyšiel zo Stráni na e-biku na Martinské hole /za tatovej podpory/. Tatino potom bežal od novej Ponorky na Minčol a späť. Ich výkon bol najlepší – zvíťazili. Ale to nie je všetko. Šimonko bol zároveň aj najmladší účastník akcie a získal ďalšie ocenenie. Šimonko, blahoželáme! Šport je zábavný, nie? **pani učiteľka Martuška Smirnovová**

Autorka fotografií:
Bc. Katarína Klčová

10. 9. 2016 som bol s ocinom na duatlone Martinské hole. Štartovali sme v štafete. Ja som bicykloval od mostíka na Stráňach po starej ceste k Novej ponorky. Mal som čas 53 minút. Od Ponorky potom pokračoval ocino v behu na Minčol a späť. Získali sme spoločne 4. miesto. Bol som odmenený aj ako najmladší účastník. Najmilšia bola ovca v depe, ktorá jedla pretekárom odložené desiaty. Mal som dve fanúšičky – maminu a pani učiteľku Martušku. Všetkým sa nám páčilo.

Šimonko Klčo, 4. S

Jesenný atletický štvorboj

Jesenné kolo atletickej ligy sa konalo 14. 9. 2016. Bolo prípravou na Turčiansku žiacku ligu, na ktorej sa zúčastnili niektorí žiaci druhého stupňa. Z našich žiakov jasne dominoval Lukáš Hromada, z dievčat Karin Macaláková. Nováčikom sa darilo, šiestak Danko aj štvrtáčka Markétka sa umiestnili na prvých troch miestach za celú ligu. Oficiálne výsledky uverejnil pedagogický zbor.

Autorka fotografie:
Mgr. Anna Thomková

Daniel Droppa, 7. S

Počas letných prázdnin som navštívil Peru – pre nás veľmi vzdialenú a exotickú krajinu. Pred odchodom som o Peru vedel, že sa nachádza na západnom pobreží Južnej Ameriky, leží na území Ánd aj tropického dažďového pralesa, hlavné mesto sa volá Lima, má bohatú históriu a zlé hygienické podmienky, vďaka čomu som musel absolvovať odporúčané očkovanie. Cesta do Peru bola dosť únavná, len samotný let do Limy trval 16,5 hodiny. Cestou do hotela sme s úsmevom skonštatovali, že cestná premávka v Peru nemá žiadne pravidlá. (Počas ďalších dní sme si všimli, že takmer všetky autá v meste majú obité plechy a menšie havárie nikoho netrápia, ani samotných vodičov.) Vďaka časovému posunu sme v Lime pristáli okolo 19. 00 hodiny a po absolvovaní všetkých formalít sme večerali v čase, keď u nás niektorí ľudia raňajkujú. Časový posun mi trochu komplikoval život aj v nasledujúcich dňoch. Zobúdzať som sa veľmi skororáno. Počas pobytu sme ochutnali množstvo tradičných peruánskych potravín, napr. obilniny quinoa, fialovú kukuricu, peruánske ovocie lucuma, physalis, camu-camu, chirrimoya, ale aj lamie mäso. Typickou špecialitou v Peru je aj pečené morské prasiatko. To sme však neochutnali, pretože nám ich bolo ľúto.

Obrázok 1 – Peruánske ovocie

Obrázok 2 – Peruánci svoju úrodu ponúkajú na rozsiahlych trhoviskách

Obrázok 3 – Tradičná peruánska pochúťka – pečené morčatá

Lima patrí medzi svetové veľkomestá s vysokým počtom obyvateľov. Žije ich tu raz toľko ako na celom Slovensku, teda skoro 10 miliónov. Mesto založil v 16. storočí španielsky dobyvateľ Francisco Pizarro a nazval ho Mesto kráľov. Podľa legiend vznikol súčasný názov skomolením slova Rimac, čo bolo staré kečuánske meno rieky pretekajúcej Limou. Kečuánčina je jazyk starých Inkov, ktorý je stále spolu so španielčinou úradným jazykom v Peru. Iná legenda zase hovorí, že názov mesta je podľa kameňa limonitu, ktorý tvorí skalnaté útesy nad Tichým oceánom. Turisti najviac navštevujú historické centrum mesta a moderné honosné štvrte Miraflores a Barranco.

V historickom centre je najzaujímavejšie hlavné námestie, kde sa nachádza Prezidentský palác, Katedrála a Arcibiskupský palác. Nám sa však najviac páčilo bočné námestie sv. Martina, ktoré je celé vyzdobené sochami bielej farby. Prezidentský palác si ľudia môžu pozrieť len zvonka a zaujímavá je najmä výmena stráží.

Obrázok 4 – Katedrála a Arcibiskupský palác v Lime

← Obrázok 5 – Centrálna časť Námestia sv. Martina

Katedrála je prepojená s Arcibiskupským palácom a tvorí ju jeden centrálny oltár zdobený pravým zlatom a 16 bočných, ktoré majú názov podľa rôznych svätých. Zaujal nás oltár sv. Apolónie, patrónky zubárov, pretože aj môj starý otec je zubár. V podzemí katedrály je pohrebisko, ktoré pôsobí veľmi depresívne, najmä preto, že v jednej jeho časti je pochovaných mnoho detí. V štvrti Miraflores, kde sme aj my bývali, sa okrem množstva hotelov, reštaurácií a obchodov nachádza inkská pyramída Huaca Pucllana.

Obrázok 6 – Huaca Pucllana – inkská pyramída uprostred mesta

Obrázok 7 – Hrob v Huaca Pucllana

Od iných inkských pamiatok sa odlišuje tým, že bola celá postavená z hlinených tehál vypálených na slnku. Zachovala sa preto, lebo v Lime prší extrémne zriedkavo, pretože všetky zrážky zachytávajú Andy. Napriek tomu je v Lime vlhké podnebie kvôli studenému Humboldtovmu prúdu. Inkovia vykonávali obety, napr. kvôli dažďu obetovali žaby, ale aj ľudí. Najcennejšou obetou boli mladé ženy a deti. Keď zomrel rodič, pochovávali s ním aj jeho deti. Po smrti vládcu dal jeho nástupca všetko prekryť hlinou a začal všetko stavať odznova. Tak vznikali nepravidelné tvary inkských pyramíd. V Miraflore stojí za pozornosť aj obchodno-zábavné centrum Larcomar, na ktoré sú obyvatelia Limy právom hrdí. Celé centrum je postavené vo vnútri skalnatých útesov nad Tichým oceánom. Výhľad na oceán bol nádherný a asi nikdy som si ho neužil tak, ako tam.